

Súd: Okresný súd Bánovce n/B
Spisová značka: 5C/100/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3212204220
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Anovčín
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2013:3212204220.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v konaní pred sudcom Mgr. Markom Anovčinom v právnej veci navrhovateľky: Q. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXXX/X, O. K. O., zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Zuzana Čížová, s.r.o., J. Jesenského 69, Bánovce nad Bebravou, proti odporcovi: W. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXXX/X, O. K. O., t. č. bytom Y. XX, zastúpený JUDr. Máriou Gbelskou, advokátkou so sídlom v Bánovciach nad Bebravou, Andreja Hlinku 21, o vylúčenie z užívacieho práva k bytu takto

rozhodol:

Odporcu v y l u č u j e z užívacieho práva k bytu č. 4 na prvom poschodí bytového domu súpisné číslo XXXX, orientačné číslo X, na ulici S. v O.Á. K. O., katastrálne územie O. K. O., zapísaného na LV č. XXXX.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke k rukám jej právnej zástupkyne náhradu trov právneho zastúpenia v sume 188,44 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala, aby súd vylúčil odporcu z užívacieho práva k bytu č. 4 na prvom poschodí bytového domu, súpisné číslo XXXX, orientačné číslo X, na ulici S. v O. K. O., katastrálne územie O.K. K. O., zapísaného na LV č. XXXX. Návrh odôvodnila tým, že byt patrí do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov, títo v ňom majú trvalé bydlisko spolu s maloletým synom W. a bývajú v ňom s tým, že odporca v byte nebýva od času vzatia do väzby. V apríli 2012 podala navrhovateľka návrh na rozvod manželstva s odporcom okrem iného aj preto, že odporca nadmerne požíval alkohol, nepracoval a nakoniec navrhovateľku aj fyzicky napadol. Keď sa odporca dozvedel o podaní návrhu na rozvod manželstva, vyhrážal sa dňa 15.04.2012 navrhovateľke v ich spoločnom byte slovami "viem, že si podala návrh na rozvod, zabijem Ťa a ja skončím v base a malý v domove" a dňa 20.04.2012 navrhovateľku slovne napadol prostredníctvom telefonátu slovami "prišlo mi predvolanie na súd, za...bem Ťa, príď domov len s policajnou ochranou". Nakoľko mala navrhovateľka obavy o svoj život, odporcu udala na políciu, tento bol obvinený, vzatý do väzby a nakoniec bola súdom schválená dohoda o vine a treste. Po schválení dohody o vine a treste bol odporca koncom júla prepustený a zdržiaval sa u svojej matky, ale viackrát sa vyjadril, že sa chce nasťahovať do bytu 24.08.2012. Zhruba v uvedenom čase sa aj za asistencie polície domáhal vstupu do bytu. Nakoľko navrhovateľka podala návrh na nariadenie predbežného opatrenia, čo aj polícii oznámila, vstup do bytu odporcovi umožnený nebol. Súd predbežným opatrením zakázal odporcovi do bytu vstupovať. Navrhovateľka sa podrobila psychologickým konzultáciám a podľa lekárskej správy je jednoznačne obeťou psychického týrania odporcu. V závere lekárskej správy je uvedené, že nie je prípustné z psychického hľadiska, aby po jeho prepustení z väzby mala navrhovateľka spoločne so synom obývať byt s otcom dieťaťa. V súčasnosti je odporca trestne stíhaný za zločin týrania blízkej a zverenej osoby pre podozrenie zo spáchania tohto trestného činu voči navrhovateľke. Prípadné spolužitie s odporcom v jednom byte sa

stalo pre navrhovateľku neznesiteľným, keď je podľa navrhovateľky navyše reálna hrozba ďalšieho, minimálne psychického násillia. Uvedenú obavu umocňuje aj to, že medzi účastníkmi sú diametrálne odlišné predstavy o vyporiadaní BSM, čo predstavuje ďalší potenciálny zdroj konfliktu, ktorý môže vyvolať násillie zo strany odporcu. Spolužitie v byte by nebolo ani na prospech psychického vývoja maloletého syna účastníkov.

Odporca v písomnom vyjadrení k návrhu uviedol, že s ním nesúhlasí. Domnieva sa, že navrhovateľka sa chce zmocniť celého bytu, ktorého je odporca spoluvlastníkom, a doteraz sa nechce dohodnúť na BSM. Navrhovateľka robí všetko preto, aby zabránila odporcovi čo i len vstúpiť do ich spoločného bytu a stretávať sa tam s ich maloletým synom Samuelom. Hlavným dôvodom nie je to, že ju odporca fyzicky alebo psychicky napadol, ale fakt, že má milenca, ktorý neustále navštevuje a obýva byt. Navrhovateľka počas pobytu odporcu vo väzbe dala neoprávnene vymeniť zámky na dverách bytu a odmietla dať odporcovi kľúče. Odporca byt sám, vlastnoručne a kompletne prerobil a investoval do bytu aj časť peňazí zo sumy 200 000,- Sk, ktoré dostal od svojej matky. Nevie, kto bol viac týraný, či on, alebo navrhovateľka. Táto dlhodobo nepracovala nakoľko mala úraz, z ktorého jej bola diagnostikovaná choroba z povolania. Potom bola na materskej dovolenke, potom si našla zamestnanie na dohodu za pár eur a odporca bol po celú dobu SZČO a zabezpečoval prísun financií. Okrem toho bolo potrebné financovanie umelého oplodnenia, ktoré bolo neúspešné a nakoniec aj financovanie adopcie maloletého W.. Diametrálne odlišné predstavy o vyporiadaní BSM sú také, že navrhovateľka dáva odporcovi ponuky, s ktorými nemôže súhlasiť, lebo by bol poškodený. To, že s týmito návrhmi nesúhlasí, nie je dôvod, aby vyhľadával nejaké konflikty, ani žiadne fyzické, alebo psychické násillie, nakoľko je podmienenčne prepustený na slobodu a nestojí mu to za to, aby sa vrátil späť do väzenia. V návrhu na rozvod bolo napísané, že na určitý čas budú bývať v spoločnej domácnosti, čo nebolo dodržané a odporca skončil na ulici, bez strechy nad hlavou a jediného centu. Nebyť jeho starej mamy, u ktorej dočasne býva, bol by bezdomovec. Odporca má pocit, že maloletý syn bol zmanipulovaný.

Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov a oboznámením listinných dôkazov, a to najmä výpisu z listu vlastníctva, lekárskeho správ, overenej kópie vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva PZ Bánovce nad Bebravou ČVS: ORP-175/OEK-BN-2012 a spisov Okresného súdu Bánovce nad Bebravou spis. značky 6C/92/2012, 1P/107/2012, 1P/40/2012, 6C/71/2012 a 1T/58/2012.

Navrhovateľka na pojednávaní uviedla, že odporca sa jej od septembra 2012 opakovane vyhrážal slovami "urobím ti zo života peklo, skončíš na ulici, uvidíš čo s tebou bude, nič z teba nezostane" a po synovi jej odkázal, že skončila, a že si to s ňou vybaví, na čo sa jej syn pýtal, či ju ocino chce zase zabiť. V deň, keď ho zobrali do väzby, bola na polícii, kde jej oznámili, že mal skoro 4 promile. Žili spolu asi 18 rokov a navrhovateľka si vtedy myslela, že v ten deň nepil. Už ani nerozoznala, kedy bol triezvy a kedy nie. Keď prišiel syn od neho, tak hovoril, že tatino sa polepšil, že už si dal len dve vodky a inokedy sa jej pýtal, či existuje taká hnedá vôňa do čaju v malom poháriku, že tatino si dal dva čaje s takou vôňou. Keď ide za otcom, tak jej povie, že aspoň zistí, či sa tatino polepšil a prestal piť. Nie je pravdou, že by mu syna nedávala, mohol s ním byť aj teraz cez víkend, no po syna si neprišiel. V sobotu mu zavolať, že mohli byť spolu, no syn mu povedal, že "veď si pre mňa neprišiel". Navrhovateľka sa odporcu stále bojí, navštevuje MUDr. Kostára a aj keď zbadá vyšší tieň, tak sa zľakne. K odporcovi sa snažila správať slušne, informovala ho aj o synovi, no s ním sa to vôbec nedá. Už počas manželstva navrhovateľku sledoval, bol schovaný za obchodom, špehoval ju doma cez kľúčovú dierku, keď sa sprchovala. Nevie, čo by mohla teraz od neho čakať, stále sa ho bojí a nemieni byť do smrti na liekoch a u psychiatra. Keď volala otcovi, čo sa deje, aby prišiel, tak odporca otcovi povedal, že či si myslí, že to pomôže, keď príde, že navrhovateľku zabije aj pred jeho očami. Pokiaľ ide o incident v práci, tak odporca prišiel za navrhovateľkou do práce, nemala pre neho žiadnu poštu, pýtal sa jej dokedy sa ho bude báť a povedal jej nech zabudne na zmier. Navrhovateľka sa ho spýtala dokedy by sa bál, keď sa mu niekto vyhráža, že skončí na cintoríne, malý v domove a on v base. Na to odporca povedal "máš tu nôž, daj mi nôž", na čo navrhovateľka cúvla a povedala, aby odišiel, že začne kričať. Ďalej uviedla, že má priateľa, ktorý občas u nej prebýva. Keď potrebuje pomôcť, tak jej pomôže postrážiť syna alebo s niečím v domácnosti. Nebýva u nej stále, niekedy je to 3 krát do týždňa, niekedy je to 2 krát do týždňa, chodí do práce, má svoje povinnosti. Malý si s ním rozumie.

Odporca na pojednávaní uviedol, že pokiaľ ide o priateľa navrhovateľky, tak mu to pripadá ako provokácia, a že chce na neho niečo našíť. Odporca nemá kľúče ani od vchodu, ani od poštovej schránky a keď si tam príde pre poštu alebo pre syna, tak páňko tam má veci, zavesenú bundu na vešiaku, topánky, papuče, oproti dverám plazmový TV a on sa stará o syna odporcu. Ohľadne toho noža to nie je pravda. Odporca bol vtedy ešte v podmienke, tri a pol mesiaca bol vo vyšetrovacej väzbe a nestojí mu to za to, aby sa dostal späť. Ten nôž si pýtal na otvorenie pošty, pretože nemá od schránky kľúče a poštu si chodí brať od navrhovateľky do obchodu alebo k bytu. V obchode je 6 kamier. Potvrdil, že brával malého do pohostinstva, no do pohostinstva, kde sa nefajčí a vtedy, keď bolo také počasie, že nemali kam ísť. Alkohol však nepil, dal si čierny čaj, malý si dal ovocný čaj a do čaju si dal odporca namiesto cukru pohár sirupu. Pivo pije iba nealkoholické. Nevie, kto koho psychicky týra. Navrhovateľka na to nemá doklad od doktora a ani od policajtov. Odporca sa bol sťažovať u Prekopovej, ktorá mu povedala, že tam majú prísť spoločne do manželskej poradne, na čo ho navrhovateľka vysmiala, že ona to nepotrebuje. Na sociálke si dal žiadosť o vyšetrenie seba a malého nezávislým psychológom, pričom mu odporučili Dr. Prekopovú, čo odmietol, keďže túto považuje za zaujatú. Ako môžu vzhľadom na ich problémy obaja chodiť k tomu istému psychiatrovi? Od roku 2009, keď malý dosiahol 3 roky a začal chodiť do škôlky, sa navrhovateľka odsťahovala zo spoločnej spálne, zamykala sa, zatvárala sa a odporca ju prosil, aby sa vrátila, na čo mu povedala, že potrebuje čas. Keď však hľadal u malého nejaké veci, tak u neho v skrini našiel 5 čipkovaných nohavičiek. Pracoval na sezónne práce a cez zimu bol doma a nemusela tak vstávať ráno s malým do škôlky, no napriek tomu to robila a nedovolila odporcovi ísť ho zaniest do škôlky a ísť pre neho. Klamala, že ju špehoval keď sa sprchovala, pretože na umakartových jadrách nie sú kľúčové dierky. S jej otcom sa naposledy stretol 24.04.2012, keď ho brali policajti a keď ho pustili z Leopoldova, ešte len zapol mobil a už ho jej tatko otravoval. Dňa 15.02.2013 navrhovateľka natrepala na sociálke na neho takéto veci. Odporca požiadal o úpravu styku s maloletým. Dňa 24.02.2013 telefonoval s malým a tento mu povedal, že s ním nejde, lebo mu nedal 10,- eur, čo mu dala babka na Vianoce. Ako si môže dieťa na niečo také samo spomenúť po takej dlhej dobe? Peniaze mu odporca vždy dal, aj teraz, keď mu babka dala 2,- eurá a odporcova stará mama 1,- euro. Minulý týždeň s ním volal a vlastné dieťa odporcovi hovorilo ujo. Páňko kúpil nové auto a navrhovateľka to hneď dala na facebook, že sa vozi na novom aute. Od odporcu má byť a od neho auto. Odporca by som s ňou už v živote nedokázal žiť. Nechcú ho však pustiť do jeho bytu. To, čo hovorila o prenasledovaní, tak existuje paragraf nebezpečné prenasledovanie a odporca sa nepotrebuje dostať späť do väzenia. Povedal jej, že keby tam mal ísť ešte raz, tak skočí pod auto. Keď sa navrhovateľka bojí, tak nech sa dá ústavne liečiť. Odporca s ňou nechce nič mať, nech ho vyplatí z bytu fifty - fifty. Odporca sa bojí prísť k bytu, aby na neho niečo nenašili. Nesúhlasil s dohodou o vine a treste a začali robiť peklo. Odporca má pykať za to, že si ona vymýšľa? Má len jedny nervy, no zvláda to bez chémie a nie ako ona. To, že jej povedal, že skončí na cintoríne, dieťa v domove a on v base, tak to je pravda, povedal jej to, keď ho brali policajti a bol za to odsúdený. Odvtedy sa jej však nevyhrážal a ani ju neprenasledoval.

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že účastníci boli manželmi, manželstvo uzatvorili dňa 01.09.2001 a toto bolo rozvedené Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 1P/40/2012-62 zo dňa 24.07.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.07.2012. Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 1T/58/2012-96 zo dňa 24.07.2012, právoplatného dňa 24.07.2012, bol odporca uznaný vinným z pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 15.04.2012 okolo 17.00 hod. v O. K. O., S. XXXX v byte č. 4 manželku Q. F. slovne napadol: "viem, že si podala návrh na rozvod, zabijem ťa a ja skončím v base a malý v domove", čo v nej vyvolalo strach o život a zdravie a dňa 20.04.2012 o 11.47 hod. v O. K. O., S. XXXX, z bytu č. 4 prostredníctvom telefónu manželku Q. F. slovne napadol: "prišlo mi predvolanie na súd, zajebem ťa, príď domov len s policajnou ochranou", čo v nej vyvolalo strach o svoj život a zdravie. Za uvedený skutok bol odporca odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odložením výkonu trestu za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Skúšobná doba bola určená v trvaní 18 mesiacov. Odporcovi bol uložený zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Uznesením Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 1T/58/2012-128 zo dňa 16.01.2013 bolo rozhodnuté, že odporca je účastný amnestie Prezidenta Slovenskej republiky zo dňa 02.01.2013 a uložený trest sa mu dňom 02.01.2013 odpúšťa a hľadá sa na neho ako keby nebol odsúdený. V uvedenom trestnom konaní bol vyšetrený duševný stav obvineného - odporcu, pričom psychiatri v závere znaleckého posudku zo dňa 24.05.2012 uviedli, že odporca je chorobne závislý od alkoholu a

z psychiatrického hľadiska je jeho pobyt na slobode nebezpečný pokiaľ bude i naďalej konzumovať alkoholické nápoje. V takom prípade existuje reálna obava, že by sa mohol i do budúcnosti dopúšťať násilnej trestnej činnosti, či už verbálnej alebo i brachiálnej. Dňa 12.09.2012 sa odporca dostavil k psychiatrovi MUDr. Kostárovi na zahájenie ambulantnej ochrannnej protialkoholickej liečby, ktorá mu bola nariadená tunajším súdom. Odporca psychiatrovi uviedol, že abstínuje a psychiater uviedol, že nie sú prítomné žiadne známky svedčiace o porušovaní abstinencie. Aj pri ďalších kontrolách až do súčasnosti odporca psychiatrovi uvádzal, že abstínuje a psychiater v objektívnom náleze uvádzal, že psychický stav odporcu je relatívne stabilizovaný pri aplikácii udržiavacej psychofarmakoterapie v zmysle účelnej farmakoterapie. Uznesením Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 6C/92/2012 - 20 zo dňa 27.08.2012 bolo nariadené predbežné opatrenie podľa § 76 ods. 1 písm. g) Občianskeho súdneho poriadku, ktorým bolo odporcovi zakázané vstupovať do bytu č. 4 na prvom poschodí bytového domu súp. č. XXXX, orient. č. X, na S. ulici v O. K. O., zapísaného na LV č. XXXX k. ú. O. K. O., a to až do právoplatného skončenia konania o obmedzenie prípadne vylúčenie užívacieho práva odporcu k tomuto bytu. Účastníci sú bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu č. 4 na prvom poschodí bytového domu súpisné číslo XXXX, orientačné číslo X, na ulici S. v O. K. O., katastrálne územie O. K. O., zapísaného na LV č. XXXX. V byte býva navrhovateľka spolu s maloletým synom účastníkov. Odporca v súčasnosti býva u matky v Y.. Podľa správy z psychologických konzultácií PhDr. Jany Prekopovej zo dňa 19.07.2012 je navrhovateľka vedená v jej ambulancii spoločne so synom W. od apríla 2012. Dôvodom návštevy a následných konzultácií bolo, že odporca oboch fyzicky týral a navrhovateľku aj fyzicky napadol. Syn otca odmieta, bojí sa ho. Navrhovateľka je obeťou psychického týrania svojho manžela, bála sa ho, trpela jeho pitie, jeho vyhrážanie, nepracoval a nepomáhal jej. Z psychologického hľadiska nie je prípustné, aby po prepustení navrhovateľa z väzby mala navrhovateľka spolu so synom obývať spoločne byt s navrhovateľom. Dňa 10.05.2012 bola navrhovateľka podrobne psychiatricky vyšetrená u psychiatra MUDr. Kostára pred zahájením liečby a podľa záveru psychiatra trpela adaptačnou poruchou - zmiešané úzkostne depresívna reakcia. Približne raz mesačne navrhovateľka stále navštevuje psychiatrickú ambulanciu. Podľa kontrolného vyšetrenia zo dňa 01.06.2012 bol navrhovateľkin psychický stav čiastočne zlepšený a postupne sa stabilizovala pri aplikácii udržiavacej psychofarmakoterapie. Následne bola úzkostne - depresívne ladená, somatická, afektemočne labilná. Podľa vyšetrenia zo dňa 14.09.2012 bol stav navrhovateľky čiastočne zlepšený, ešte prítomná afektemočná labilita, úzkostné - subdepresívne ladenie, somatická. V súčasnosti je stav navrhovateľky bez podstatnejšej zmeny, v popredí úzkostne - subdepresívna, afektemočná labilita, obavné obsahy v myslení. Podľa správy z konzultácie PhDr. Prekopovej zo dňa 29.11.2012 nie je z hľadiska psychického zdravia maloletého Samuela a navrhovateľky vôbec možný spoločný pobyt v domácnosti s odporcom. Uznesením vyšetrovateľa OR PZ Bánovce nad Bebravou ČVS: ORP - 175/OEK-BN-2012 zo dňa 15.11.2012 bolo vznesené obvinenie odporcovi pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že odporca v bližšie nezistenej dobe od začiatku roka 2010 do 21.04.2012 v O.K. K. O., v byte na ulici S. č. XXXX/X spôsobil psychické utrpenie svojej manželke (navrhovateľke) a to najmä tým, že nemohla nikde chodiť, vyhrážal sa jej, že jej fyzicky ublíži, pohŕdavo sa ku nej správal, sledoval ju, neustále ju kontroloval, pričom toto správanie odporcu u poškodenej vyvolávalo strach, stres, obavy, dlhodobú neistotu, rozvinula sa u nej depresívna porucha, teda konaním obvineného bolo navrhovateľke spôsobované psychické utrpenie. V uvedenom trestnom konaní bol dňa 31.10.2012 PaeDr. et Mgr. Klaudiou Šankovou podaný znalecký posudok z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie dospelých, podľa záverov ktorého boli u navrhovateľky zistené známky psychického týrania, v minulosti v čase konfliktov v manželstve sa rozvíjal syndróm týranej osoby, ktorý sa však plne nerozvinul vďaka pomerne rýchle intervencii enviromentu (sociálni pracovníci, psychiater, farmakoterapia, psychológ, psychoterapia). V aktuálnom stave navrhovateľky uvedený nie plne rozvinutý, avšak predsa prítomný počínajúci syndróm t. č. doznieva, prítomné sú ešte určité reziduá v perzistujúcej neurotickej symptomatike (strach, úzkosť, napätie), v emočnej labilitate, zníženom sebahodnotení, obsedantno-kompulzívnych rysoch. Odporca ako obvinený v uvedenom trestnom konaní pri vylúčení dňa 29.11.2012 uviedol, že je pravdou, že svoju manželku kontroloval, nepomáhal jej, vyhrážal sa jej, že jej fyzicky ublíži, ale nemyslel to vážne, väčšinou to bolo pod vplyvom alkoholu. V tom čase začal dosť piť, s manželkou mali problémy. Manželka sa s ním nechcela baviť a bála sa ho a asi pred tromi rokmi sa odsťahovala zo spoločnej spálne.

Podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie

právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

Podľa § 705a Občianskeho zákonníka, ak sa z dôvodu fyzického násillia alebo psychického násillia, alebo hrozby takýmto násillím vo vzťahu k manželovi alebo k rozvedenému manželovi ako spoločnému užívateľovi bytu alebo k blízkej osobe, ktorá s ním býva spoločne v byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov alebo rozvedených manželov obmedziť užívacie právo druhého z nich, alebo ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že návrh je v celom rozsahu dôvodný. Navrhovateľka sa domáhala vylúčenia odporcu z užívacieho práva k bytu podľa ust. § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto ustanovenia sa však takéhoto rozhodnutia súdu môže domáhať iba manžel (manželka), no nie rozvedená manželka, pričom už v čase podania návrhu boli účastníci rozvedení. Právna kvalifikácia návrhu účastníkom však nie je pre súd záväzná a daný spor súd posúdil v zmysle § 705a Občianskeho zákonníka, kedy sa vylúčenia z užívacieho práva bytu spoločného užívateľa bytu môže domáhať aj jeho rozvedený manžel (manželka). Uvedené ustanovenie, aj keď je v Občianskom zákonníku zakotvené v časti záväzkového práva a v hlave označenej ako nájomná zmluva, je podľa názoru súdu možné použiť aj v prípade bezpodielového spoluvlastníctva rozvedených manželov, keď títo sú zároveň spoluužívateľmi bytu a jeden z nich sa dopustil fyzického alebo psychického násillia voči druhému a ich ďalšie spolužitie sa stalo neznesiteľným. Zároveň takáto aplikácia uvedeného ustanovenia zodpovedá požiadavke ochrany života a zdravia fyzickej osoby, ktorá má zároveň prednosť pred vlastníckymi lebo inými užívacími právami osoby, ktorá sa násillia dopustila. Z vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne preukázané, že odporca sa ešte ako manžel navrhovateľky dopustil hrozby fyzického násillia voči navrhovateľke, pričom k tomuto došlo v apríli 2012 a za toto konanie bol odporca aj odsúdený v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod spisovou zn. 1T/58/2012. To, že sa hrozby násillia voči navrhovateľke dopustil, nemení ani tá skutočnosť, že sa na neho ako odsúdeného za uvedený skutok vzťahuje amnestia a ďalej sa na neho hľadá akoby nebol odsúdený. Iné psychické násillie, fyzické násillie a ani hrozba násillím odporcu voči navrhovateľke v tomto konaní spoľahlivo preukázané nebolo. Voči odporcovi sa vedie aj ďalšie trestné stíhanie, a to za psychické týranie, ktoré mal navrhovateľke spôsobovať do 21.04.2012, avšak v uvedenom konaní je v pozícii obvineného, platí prezumpcia nevinu a žiadnym dôkazom nebolo preukázané násillie z jeho strany voči navrhovateľke v období po tom, čo bol v trestnom konaní 1T/58/2012 odsúdený. Tvrdenia navrhovateľky o vyhrážaní sa odporcu jej aj od septembra 2012 neboli preukázané žiadnym relevantným dôkazom a zostali len v rovine tvrdení účastníka. Avšak aj skutok, za ktorý bol v uvedenom konaní odporca odsúdený, je takým skutkom, ktorý jednoznačne spĺňa jednu z podmienok na vylúčenie z užívacieho práva z bytu v zmysle § 705a Občianskeho zákonníka, a tou je hrozba násillia. Pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, no to neznamená, že násillie správanie sa odporcu voči navrhovateľke tu musí byť nevyhnutne uskutočnené tesne alebo len vo veľmi krátkom čase pred vyhlásením rozsudku. V rozpore s touto zákonnou požiadavkou nie je, ak násillie je preukázané aj v nedávnej minulosti (napr. aj v období pred približne rokom), pokiaľ je v čase vyhlásenia rozsudku splnená aj ďalšia podmienka na vylúčenie odporcu z užívacieho práva k bytu. Takouto podmienkou je skutočnosť, že ďalšie spolužitie s odporcom sa pre navrhovateľku v dôsledku uvedenej hrozby násillia stalo pre navrhovateľku objektívne neznesiteľným a táto trvá aj v čase vyhlásenia rozsudku. To, že sa ďalšie spolužitie s odporcom stalo pre navrhovateľku neznesiteľným a táto má z neho strach, pričom táto skutočnosť trvá, vyplýva predovšetkým zo správ z psychologických konzultácii navrhovateľky u PhDr. Prekopovej, ktorá v správach uviedla, že z psychologického hľadiska nie je prípustné, aby účastníci spolu obývali spoločný byt. Neznesiteľnosť spolužitia navrhovateľky a odporcu v spoločnom byte vyplýva aj z lekárskeho správ psychiatra MUDr. Kostára, u ktorého sa navrhovateľka lieči. Z týchto je zrejmé, že navrhovateľka je afektemočne labilná, trpí depresiami a v jej myslení sú obavné obsahy. Záver súdu o tom, že v dôsledku hrozby násillia je spolužitie s odporcom pre navrhovateľku neznesiteľným, podporuje aj výsledok znaleckého dokazovania v konaní vedenom na OR PZ Bánovce nad Bebravou ČVS: ORP - 175/OEK-BN-2012, podľa ktorého boli u navrhovateľky zistené známky psychického týrania. Správy PhDr. Prekopovej, MUDr. Kostára a znalecké posudky podané v trestných konaniach a v tomto konaní oboznámené ako listinné dôkazy vo svojom súhrne jednoznačne preukazujú, že spolužitie s odporcom v jednom byte je pre navrhovateľku aktuálne neznesiteľným a takýmto sa stalo v dôsledku jeho minimálne verbálneho násillia voči nej. Z uvedených dôvodov súd návrhu vyhovel. Skutočnosť, že odporca v súčasnosti absolvuje protialkoholické liečenie, nemá vplyv na uvedený záver súdu. Až

úspešné ukončenie protialkoholického liečenia môže byť významným z hľadiska hodnotenia toho, či je ďalšie vylúčenie z užívania bytu dôvodné, keďže z trestného spisu je zrejmé, že odporca bol chorobne závislý od alkoholu a pod jeho vplyvom je pre svoje okolie nebezpečný. Vylúčenie z užívania však odporcu nezavracia jeho vlastníckeho práva k bytu a neznamená, že je navždy. Ak sa v budúcnosti pomery zmenia, môže súd na návrh jedného z účastníkov vylúčenie odporcu z užívacieho práva k bytu zrušiť. Súd zároveň zvažil aj možnosť nie úplného vylúčenia odporcu z užívacieho práva k bytu, ale iba obmedzenie jeho užívacieho práva, no pre takéto rozhodnutie nemal súd dostatok podkladov, keď z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by byt účastníkov bol stavebne upravený tak, že by mohol odporca používať vlastný vchod a zariadenie bytu potrebné k jeho užívaniu bez toho, aby toto užívali účastníci spoločne.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľka mala v konaní plný úspech, priznal jej súd plnú náhradu trov konania, ktoré jej vznikli v sume 188,44 eur na trovách právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia navrhovateľa boli priznané a vypočítané v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len "vyhláška") a pozostávajú z nasledovných položiek:

- odmena 58,69 eur za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom v r. 2012,
- odmena 60,07 za zastupovanie navrhovateľky na pojednávaní dňa 06.03.2013,
- odmena 15,02 eur za zastupovanie navrhovateľky na pojednávaní dňa 19.02.2013 (pojednávanie bolo odročené - preto ? zo sumy 60,07 eur),
- režijný paušál k uvedeným trom úkonom právnej služby v sume 23,25 eur (1 x 7,63 eur k jednému úkonu vykonanému v roku 2012, 2 x 7,81 eur k dvom úkonom vykonaným v roku 2013),
- suma 31,41 eur ako daň z pridanej hodnoty k uvedeným trovám právneho zastúpenia pri sadzbe dane 20 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou na Krajský súd v Trenčíne.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k nasledovným vadám (§221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku):

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- bol odvolacím súdom schválený zmier.

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie,

oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.